CENA 100 zł.

RZESZOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Rok V. Rzeszów, dnia 1. grudnia 1948 r. Nr 10 (29)

Treść

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 117.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 24. listopada 1948 r,

w sprawie upoważnienia burmistrzów i wójtów do nakładania kar w formie nakazów karnych.

Na podstawie art. 45. ust. 3. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38., poz. 365) zarządzam, co następuje:

§ 1. Upoważniam burmistrzów i wójtów województwa rzeszowskiego do nakładania kar w formie nakazów karnych do wysokości 3 dni aresztu i 1000 zł. grzywny.

§ 2. Upoważnienie to odnosi się do wykroczeń wyszczególnionych w § 3. mojego rozporządzenia z dnia 24. listopada 1947 r. w sprawie upoważnienia prezydentów miast w Rzeszowie i Przemyślu do nakładania kar w formie nakazów karnych (Rzeszowski Dziennik Wojewódzki Nr 10, poz. 99. z 1947 r.)

§ 3. Grzywny orzeczone przez burmistrzów i wójtów w trybie niniejszego rozporządzenia wpływają na rzecz odnośnych gmin, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

§ 4. Postanowienie zawarte w §§ 2, 4 i 5 powołanego mego rozporządzenia z dnia 24. listopada 1947 r. mają i tu analogiczne zastosowanie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1949 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia b. Wojewody Lwowskiego i Wojewody Krakowskiego, wydane w tym przedmiocie, o ile dotyczą obecnego województwa rzeszowskiego.

p. o. Wojewoda:
Jan Mirek

Poz. 118.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia **15. listopada** 1948 r. Nr S. A. III-2c/11/48

w sprawie zmiany nazwy gromady Tuszów Kolonia, w gminie Tuszów Narodowy. w powiecie mieleckim.

Na podstawie art. 16. ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 34. poz. 294), oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego Rzeszowskiego z dnia **15. listopada** 1948 r. wydaję rozporządzenie jak następuje:

§ 1.

Zmieniam nazwę gromady Tuszów Kolonia, wchodzącej w skład gminy wiejskiej Tuszów Narodowy, w powiecie mieleckim na „T u s z ó w M a ł y“.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Staroście powiatowemu w Mielcu.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Rzeszowskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Wojewoda:
Jan Mirek

Poz. 119.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia **15. listopada** 1948 r. Nr S. A. III-2e/10/48

w sprawie zmiany nazwy gromady Krasna w powiecie Krośnieńskim.

Na podstawie art. 16. ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 34. poz, 294), oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wójewódzkiego Rzeszowskiego z dnia **15. listopada** 1948 1948 r. wydaję rozporządzenie, jak następuje:

§ 1.

Zmieniam nazwę gromady Krasna wchodzącej w skład gminy Korczyna w powiecie krośnieńskim na „P i ę k n a“.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Staroście Powiatowemu w Krośnie.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Rzeszowskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Wojewoda:
Jan Mirek

Poz. 120.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 15. listopada 1448 r. L. S. A. III-2b/43/48.

w sprawie utworzenia gromady Ławnica, w gminie Tuszów Narodowy, w powiecie mieleckim.

Na podstawie art. 16. ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35. poz. 294), zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego z dnia 15. listopada 1948 r. wydaję następujące rozporządzenie:

§ 1. Z gromady Trześń, wchodzącej w skład gminy Tuszów Narodowy w powiecie mieleckim, wydzielam przysiółek Ławnica i z przysiółka tego tworzę samoistną gromadę nad nazwą „Ławnica".

§ 2. W skład nowej gromady Ławnica wchodzą następujące:

a) parcele gruntowe L. kat.: 63/1, 2, 64/2—70, 72, 75/1—4, 78/1—82, 84—100, 102/1—2, 104/1—3, 107/1—3, 109/1—113—4, 113/7—114/12, 121/1—3, 123/1—124, 126—129, 131/1—132, 135, 137/1—145/3, 147/1—150/3, 154, 156/1—3, 158/1—166/2, 170/2—189/3, 230/1—232/3, 234/1—238/3, 278/1—13, 281/1—285, 288/1—291/2, 293/1—295, 297, 362/1, 400/1—402/4, 404/1—411/8, 415, 416/1—419/4, 465/1—471/9, 473/1—476/3, 482/1—484/3, 486/1—488, 491/1—494/3, 497—507/2, 509/1—2, 557/2—560/4, 563/1—565, 569/1—3, 571/1—591/13, 635/1—635/3, 6—636, 637/2—4, 665/1, 665/3, 666—673/4, 675/1—679, 681/1—9, 683/1—5, 685/1—4, 688—689/2 692/1—693/7, 696/1—4, 706/1—4, 712/1—6, 715—721, 723/1, 3—726, 727/2, 727/7—728—4, 797/1—799/4, 802/1—4, 806/1—820/2, 953/1—963/2, 967/1—970/9, 973/1—975/5, 977—979/11, 982/1—3, 984/1—992/3, 994/1—2, 996/1—7, 999—1006/3, 1008/1—1025, 1027—1029/6, 1032/1—4, 1037/1—1050/2, 4—6, 1052/1—2, 1054/1, 1054/3—1055/4, 1057—1063, 1066—1068/2, 1070/1—1083/2, 1088/1—4, 1090/1 — 1095/13, 1095/15 — 1096/3, 1096/5 — 1097/3, 1157/1—2, 1244, 1349/1—1352, 1355, 1359/1—5, 1362/1—1363, 1378.

b) parcele budowlane L. kat.: 46—52, 54—62, 64—68/4, 73/1, 80, 83, 86/1—5, 90, 92, 93, 97/1—98/2, 100/1, 2, 102/1—103/3, 108, 111, 112, 113/2 113/3, 115, 116, 119, 126/1—128/3, 130, 165, 168—170, 172—175, 182, 206—208, 212, o łącznej ogólnej powierzchni 327 ha 27 arów.

§ 3. Wykonanie tego rozporządzenia poruczam Staroście Powiatowemu w Mielcu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Rzeszowskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Wojewoda:
Jan Mirek

Poz. 121.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY RZESZOWSKIEGO

z dnia 15. listopada 1948 r. Nr S. A. III-2c/12/48

w sprawie zmiany nazwy gromady Glinik Niemiecki, na terenie powiatu jasielskiego.

Na podstawie art. 16. ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294), oraz zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego Rzeszowskiego z dnia 15. listopada 1948 r. wydaję następujące rozporządzenie:

§ 1.

Zmieniam nazwę gromady Glinik Niemiecki, wchodzącej w skład gminy Tarnowiec, na terenie powiatu jasielskiego na „G l i n i k N o w y".

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Staroście Powiatowemu w Jaśle.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Rzeszowskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Wojewoda
(M i r e k J a n)

Poz. 122

OKÓLNIK WOJEWODY RZESZOWSKIEGO Nr 6

z dnia 20/11—1918 r. L S. P. O. II. 7a/28/48

w sprawie regulaminu zapobiegania i tłumienia pożarów i innych klęsk oraz regulaminu przeciw pożarowych komisji miejskich, gminnych i gromadzkich

**Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
wszystkich w województwie**

W związku z zarządzeniem moim z dnia 19. VI 1946 r. podaję poniżej wzory:

1) regulaminu zapobiegania i tłumienia pożarów i innych klęsk:

2) regulaminu dla gromadzkich, miejskich i gminnych komisji przeciwpożarowych;

3) dziennika kontroli czynności i wykonywania zarządzeń gromadzkiej (miejskiej), komisji przeciwpożarowej;

4) protokołu gromadzkiej (miejskiej, gminnej komisji przeciwpożarowej:

5) instrukcji o sposobie dokonywania lustracji nieruchomości pod względem stanu bezpieczeństwa pożarowego dla gromadzkich (miejskich, gminnych) komisji przeciwpożarowych.

W celu uporządkowania na terenie województwa stanu bezpieczeństwa pożarowego, akcji zapobiegania, powstania i rozszerzani a się pożarów i innych klęsk, Ob. Ob. Starostowie wydadzą w trybie art. 43 (1) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 365) zarządzenie prezydentom miast, burmistrzom i wójtom o wprowadzeniu na podstawie art. 30 powołanej ustawy wymienionych wyżej regulaminów. Ob. Ob. Prezydenci miast wprowadzą regulamin wg załączonych wzorów po dostosowaniu ich do miejscowych warunków i potrzeb.

Zwracam uwagę, że powyższe regulaminy winny być przedstawione zgodnie z wymogami art. 30 (1) cyt. ustawy do zaopiniowania fachowego przez naczelnika rejonowego wzgl, miejscowej straży pożarnej i przez kolegium zarządu w gminach wiejskich, a miejskiego zaś w gminach miejskich, a następnie przedłożone Ob. Ob. Starostom do zatwierdzenia — art. 30 (3) cyt. ustawy.

W związku z postanowieniem art. 30 (4) regulaminy winny być ogłoszone przez Ob. Ob. Prezydentów miast, Burmistrzów i Wójtów, w sposób na miejscu przyjęty,

Proszę Ob. Ob. Starostów o złożenie sprawozdań w terminie do dnia 15 lutego 1949 r. o wprowadzeniu przez gminy miejskie i wiejskie omawianych regulaminów.

Wszelkie dotychczasowe zarządzenia w tej sprawie tracą moc obowiązującą po wprowadzeniu w życie wyszczególnionych regulaminów i instrukcji.

Wojewoda:
(Mirek Jan)

Załącznik do okólnika Nr 6 z dnia 20 list. 1949 r.

Regulamin zapobiegania i tłumienia pożarów i innych klęsk na obszarze gminy . . . miasta . . . na podstawie art. 30 (1) ustawy z dnia 13. III. 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 365) ustanawia się dla obszaru gminy . . . . (miasta . . . .) regulamin zapobiegania i tłumienia pożarów i innych klęsk, a mianowicie:

Przechowywanie materiałów łatwopalnych i innych.

§ 1

Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów budynków mieszkalnych oraz budynków przeznaczonych do użytku publicznego, mieszczących zakłady użyteczności publicznej oraz budynków mieszczących lokale urzędowe, biurowe, przemysłowe, handlowe, składy itp., jakichkolwiek materiałów łatwopalnych a w szczególności: słomy i trawy morskiej, drzewa, wełny drzewnej, wiórów drzewnych, szmat, olejów, celuloidu itp. oraz przedmiotów wykonywanych w całości lub w przeważającej części z takich materiałów.

§ 2

Przepisy § 1 nie dotyczą budynków, jeżeli konstrukcje dachów tych budynków są wykonane z żelazo-betonu, o grubości płyty conajmniej 8 cm lub z żelaza, pokryte płytami o tej samej wytrzymałości na przebicie, a stropy tych budynków są wykonane w całości z materiałów ognioodpornych.

§ 3

Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nie przeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, korytarzach piwnicznych, klatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w § 1 jakichkolwiek przedmiotów w sposób utrudniający przejazd lub przejście.

§ 4

Wszelkie przedmioty, znajdujące się na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, korytarzach piwnicznych, klatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w § 1, powinny być tak przechowywane, aby mogły być niezwłocznie usunięte z tych pomieszczeń do innych części budynków.

§ 5

Obowiązek przestrzegania przepisów § 1, 3 i 4 ciąży:

1) jeżeli chodzi o pomieszczenia, których używanie związane jest z jednym mieszkaniem — na głównym lokatorze tego mieszkania,

2) we wszystkich innych wypadkach — na właścicielu budynku lub osobie zarządzającej budynkiem, jeśli właściciel osobiście tego zarządu nie sprawuje.

§ 6

Materiały opałowe jak drzewo, węgiel torf dla użytku domowego powinny być przechowywane w piwnicach murowanych, przesklepionych albo w specjalnie na ten cel przeznaczonych budynkach gospodarczych.

§ 7

Popiół i żarzące węgle można składać w budynkach tylko w naczyniach niewywrotnych z niepalnego materiału, szczelnie zamykanych. Popiół i żużel natychmiast po wysypaniu do naczyń zupełnie wygasić. Pozostawienie naczyń z popiołem w pomieszczeniach o nieogniotrwałych podłogach jest zabronione. Poza obrębem budynków wolno składać popiół jedynie do specjalnie na ten cel przeznaczonych zbiorników zamkniętych z materiału ogniotrwałego i to w odległości przynajmniej 4 m od budynków ogniotrwałych i 8 m. od budynków nieogniotrwałych.

§ 8

Nafta, benzyna itp. materiały łatwopalne jako też materiały wybuchowe w ilościach dozwolonych

w myśl przepisów obowiązujących do przechowania poza składami przemysłowymi, winny być przechowywane z dala od palenisk. Poza tym obowiązują rozporządzenia wydane odnośnie przechowywania i magazynowania olejów mineralnych, przechowywania karbitu, przechowywania taśmy celuloidowej.

§ 9

Zabrania się w warsztatach stolarskich, kołodziejskich i w pomieszczeniach, w których dokonuje się obróbka drzewa i innych materiałów palnych, gromadzenia wiorów, trocin i odpadków ponad ilość otrzymaną w ciągu dnia i przechowywania ich w tych warsztatach na noc.

§ 10

Czyściwo do maszyn, jako też wszelkie natłuszczone szmaty po użyciu winny być składane do szczelnych naczyń blaszanych i po pracy usuwane.

§ 11

Wapno palone w ilości przekraczającej 0,5 tonny pozostawione bez przykrycia powinno być składane w odległości conajmniej 4 m od budynków nieogniotrwałych i łatwopalnych materiałów. Zabrania się składania wapna palonego w budynkach ogniotrwałych, w których znajdują się łatwopalne przedmioty i w budynkach nieogniotrwałych.

§ 12

Stosy drzewa, chrustu lub tp. winny być oddalone od nieogniotrwałych budynków, lub nieogniotrwałych części budynków conajmniej 8 m, a od ogniotrwałych co najmniej 4 m. Stawianie skrzyń i ustawianie straganów na podwórzach w odległości mniejszej niż 6 m. od budynków nieogniotrwałych i 3 m od budynków ogniotrwałych jest zabronione. Stogi, sterty i kopy siana, słomy i innych winny być oddalone:

1) od budynków wszelkiego rodzaju przynajmniej 40 m.,

2) od torów kolei żelaznych 60 m,

3) od publicznych dróg i placów przynajmniej 30 m,

4) od lasów przynajmniej 80 m.

Przepis powyższy nie dotyczy paszy i ściółki w ilościach nie przekraczających dziennego zapotrzebowania gospodarstwa.

§ 13

Zabrania się ustawiania sprzętu domowego i składania wzgl. przechowywania opału lub innych materiałów palnych w odległości mniejszej niż 50 cm od otworów palenisk przy piecach, od ścian pieców żelaznych, drzwiczek wycierowych, blaszanych rur dymowych lub tp. Suszenie bielizny, odzieży i innych, nie może odbywać się na blaszanych rurach dymowych. W pomieszczeniach posiadających ogniska otwarte, składanie materiałów palnych jest zabronione. Magazynowanie materiałów opałowych ponad dzienne zapotrzebowanie w pomieszczeniach przeznaczonych do parowania paszy i pieczenia chleba jest zabronione.

§ 14

Stropy na poddaszach

Stropy na poddaszach budynków parterowych wymienionych w § 1, winny posiadać polepę z gliny grubości 8 cm, w budynkach piętrowych powinny posiadać stropy z cegły na zaprawie glinianej lub z innego materiału równowartościowego. Stropy na poddaszach w istniejących budynkach winny otrzymywać poprzednio określone zabezpieczenie w terminie, który wyznaczy miejscowa władza.

§ 15

Piece i kominy

Przy piecach żelaznych najmniejsza odległość od drewnianych ścian otynkowanych powinna wynosić 25 cm, od niezabezpieczonych 50 cm.

§ 16

Piece żelazne powinny być wyłożone wyprawą z gliny, w razie gdy możliwe jest zetknięcie się materiałów palnych z piecem, winien on być otoczony mocną, na stałe przytwierdzoną siatką metalową z drzwiczkami z tejże siatki.

§ 17

Piece ogrzewalne i paleniska, znajdujące się w pomieszczeniach z podłogą drewnianą, winny być ustawione na podstawach z materiałów niepalnych o grubości co najmniej 15 cm. zaś dla pieców żelaznych bez nóżek 30 cm. Nieogniotrwała podłoga przed paleniskiem pieca, jako też przed piecami żelaznymi na nóżkach, winna być w skuteczny sposób zabezpieczona grubą blachą lub warstwą cegieł wystającą co najmniej 30 cm poza krawędzie paleniska.

§ 18

Przewody dymowe winny posiadać u dołu w miejscach dostępnych otwory do czyszczenia, zaopatrzone w szczelne drzwiczki lub zasuwy ogniotrwałe. Przy kominach przełazowych drzwiczki muszą być szczelne oraz ognioodporne. Nie wolno wbijać w ściany kominowe kołków drewnianych, haków, gwoździ, klamer itp. o ile grubość ścianki komina wynosi 1/2 cegły (13 cm). Wszystkie kominy na poddaszu winny być co roku bielone, po uprzednim sprawdzeniu stanu wyprawy.

O ile budynki o pokryciu dachu materiałem nieogniotrwałym nie posiadają odległości wymaganych prawem budowlanym, wyloty kominów wszystkich budynków nie posiadających wymaganej odległości winny otrzymać odpowiednie zabezpieczenie, uniemożliwiające wydobywanie się iskier poza komin.

§ 19

Blaszane przewody dymowe (rury) winny być oddalone od drewnianych konstrukcji nieosłoniętych ogniotrwale o 50 cm, w wypadkach gdy rury są izolowane cegłą na zaprawie glinianej lub za pomocą innego równoznacznego materiału — wystarcza odległość 13 cm. (szerokość cegły).

Rury dymowe piecyków żelaznych, wyprowadzone przez ścianę lub okno, winny wystawać ponad dach i winny być zaopatrzone w iskrochron.

§ 20

Dbać o częste i należyte wycieranie kominów w celu uniemożliwienia zapalenia się sadzy.

§ 21

Piece piekarskie

Otwory palenisk przy piecach piekarskich winny być zaopatrzone w żelazne drzwiczki należycie zabezpieczające otwór paleniska.

Zabronione jest połączanie pieców piekarskich, znajdujących się w budynkach bezpośrednio z kominem. Przewody dymne tych pieców winny być prowadzone nad sklepieniem palenisk, skąd dopiero winny być wpuszczone do komina.

Oddzielne piece piekarskie mogą być stawiane w odległości 10 m od budynków ogniotrwałych i 30 m. od budynków nieogniotrwałych.

§ 22

Kuźnie

Kuźnie mogą znajdować się w budynkach krytych materiałem niepalnym, przy czym odległość budynku mieszczącego kuźnię od granicy sąsiedniej posesji i najbliższego budynku nie może być mniejsza od 30 m. mieszczącego kuźnię od granicy sąsiedniej posesji i najbliższego budynku.

§ 23

Suszarnie i wędzarnie

Wszelkiego rodzaju suszarnie winny znajdować się w komorach ze ścianami ogniotrwałymi z takimiż sufitami, podłogą i drzwiami.

W wędzaniarniach ściany, podłogi i sufity powinny być zbudowane z materiału ogniotrwałego, drzwi zaś powinny być żelazne lub drewniane obite blachą co najmniej 0,75 mm grubości. Zabrania się urządzania wędzarni na poddaszach i w budynkach o pokryciu dachu nieogniotrwałym.

§ 24

Piece gazowe, elektryczne i inne

Piece gazowe, gazomierze można ustawiać tylko w pomieszczeniach należycie przewietrzanych i oświetlanych, Połączenie większych pieców gazowych z przewodami winno być stałe i jest niedopuszczalne za pomocą elastycznego wężyka.

§ 25

Żelazka do prasowania, grzejniki, maszynki spirytusowe, naftowe, palniki gazowe i elektryczne, winny być w czasie używania ustawiane na niepalnych podstawach.

§ 26

Kosze koksowe

W razie osuszania budynków za pomocą rozpalania ognia z koksu lub innych materiałów opałowych. takie rozpalanie ognia może być dokonywane tylko w żelaznych koszach ustawionych na ogniotrwałym podkładzie o grubości co najmniej 10 cm, wystającym co najmniej 50 cm. poza kosz. Na krawędzi podkładów winno być usypane obwałowanie z piasku o wysokości co najmniej 5 cm. Odległość kosza od nieosłoniętych drewnianych części budynku oraz przedmiotów palnych, winna wynosić co najmniej 1 m.

§ 27

Palenie ognisk i innych

Palenie ognisk, spalanie śmieci, odpadków oraz wypalanie beczek w obrębie zabudowań lub sąsiedztwie stogów i stert jest bezwzględnie wzbronione. Powyższe czynności dozwolone sa nie bliżej niż w odległości 100 m. od budynków lub stert, zaś wypalanie sitowia, łąk itp. — tylko po uprzednim zawiadomieniu władzy gminnej i najbliższej straży pożarnej.

§ 28

Rozgrzewanie smoły, asfaltu itp. wewnątrz budynku za pomocą otwartych palenisk i kotłów przenośnych jest zabronione. Używanie poprzednio wymienionych urządzeń poza budynkami może odbywać się w odległościach:

1) 5 m od budynków ogniotrwałych,
2) 15 m od budynków nieogniotrwałych,
3) 30 m od stogów, stert itp.

Podczas tych czynności kocioł winien być nakryty pokrywą, a obok winna być przygotowana dostateczna ilość piasku do ugaszenie ewentualnie powstałego pożaru.

§ 29

Rozpalanie ognisk w lasach i w odległości 100 od lasów w czasie od 1. IV. do 1. XI. jest wzbronione. Wyjątek stanowią ogniska konieczne do ugotowania strawy dla osób pracujących w lasach. Ogniska te można rozpalać przy zachowaniu następujących ostrożności:

1) Przed rozpaleniem ogniska winna być zgrabiona ściółka w promieniu 2-ch m od ogniska;
2) ogniska należy nieustannie pilnować;
3) przed opuszczeniem ogniska należy je ugasić i zasypać ziemią.

Palenie kory, gałęzi i odpadków, pozostałych po wyrębie i obróbce drzewa dozwolone jest pod nadzorem administracji leśnej z zachowaniem warunków przewidzianych dla wypalania łąk.

Palenie tytoniu w lasach w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada jest wzbronione.

§ 30

Palenie ogni sztucznych, puszczanie rakiet, fajerwerków w pobliżu osiedli wiejskich, dozwolone jest za uprzednim pozwoleniem zarządów gminnych i w każdym razie nie bliżej niż w odległości 200 m. od najbliższych budynków, stert, lasów, zagajników itp. W miastach i osadach powyższe czynności mogą być dokonywane za zezwoleniem zarządu gminy w warunkach, uzależnionych od okoliczności miejscowych.

§ 31

Przenoszenie odkrytego ognia w obrębie budynków mieszkalnych i gospodarskich jest zabro-

nione. Używanie do rozpalania ognia wzgl. jego rozniecania łatwopalnych płynów, jak nafta, benzyna, i tp. jest wzbronione.

§ 32

Środki oświetleniowe

Napełnianie zbiorników lamp naftowych itp. może odbywać się tylko wówczas, gdy lampy są zgaszone i palniki już ostygły.

§ 33

Zabronione jest stawianie i wieszanie lamp, palników gazowych, świec i podobnych urządzeń, w pobliżu materiałów lub przedmiotów łatwopalnych. Odległość palników od nietynkowanych sufitów jak również od innych łatwopalnych przedmiotów, winna wynosić co najmniej 50 cm. O ile odległość palnika od sufitu wynosi mniej niż 1,5 m winny być umieszczone nad płomieniem daszki ochronne z metalu, porcelany, albo innego odpowiedniego materiału o średnicy co najmniej 15 cm.

§ 34

Zabrania się używania światła otwartego w obrębie zabudowań gospodarczych, na poddaszach, składnicach i miejscach obróbki materiałów łatwopalnych (młyny, tartaki itp.). Szczególną ostrożność należy zachować przy używaniu latarń (gospodarczych). Latarnie należy wieszać na silnie umocowanych hakach, łańcuchach, drutach itp. i to w odległościach podanych w § 33. Latarnie powinny być należycie utrzymane, zabezpieczone siatką drucianą przed stłuczeniem posiadać całe klosze, nieuszkodzone palniki, nieuszkodzone daszki ochronne, oraz przepisowe nakrętki do zamykania zbiorników.

§ 35

Przy oświetlaniu elektrycznym, wszelkie zmiany i reperacje instalacji elektrycznej mogą być dokonywane tylko przez koncesjonowonego elektrotechnika. Naprawianie przepalonych bezpieczników i ich ponowne używanie jest zabronione.

§ 36

Silniki parowe i inne

Lokomobile należy tak ustawiać poza obrębem budynków, aby kominy i paleniska były oddalone co najmniej:

1) o 1 m. od krawędzi okapu budynków ogniotrwałych, pokrytych materiałem ogniotrwałym, o ile nie mieszczą łatwopalnych materiałów, natomiast o 3 m. od krawędzi okapu, o ile mieszczą takie materiały;

2) o 5 m od krawędz okapu budynków nieogniotrwałych, jak również drewnianych części budynków;

3) o 5 m. od stogów, stert, zapasów drzewa i tp.

O ile kotłów lokomobili nie opala się koksem węglem, lecz drzewem, torfem, trocinami itp, materiałem opałowym, który wytwarza łatwo iskry należy poprzednio określone odległości co najmniej podwoić.

Zabronione jest składanie łatwopalnych materiałów i przedmiotów w promieniu 1 m, od kotła.

Kominy lokomobili winny być zaopatrzone w przepisowy i należycie działający iskrochron. Komin i ściany dymnicy winny być nieuszkodzone, a pokrywa dymnicy winna szczelnie zamykać się. W czasie pracy lokomobili w pobliżu budynków o nieogniotrwałym pokryciu, stogów, stert, lasów oraz innych palnych przedmiotów, należy w razie silnego wiatru wstrzymać ruch.

W razie pożaru należy natomiast wstrzymać ruch lokomobili, ogień z pod kotła usunąć i ugasić oraz wypuścić parę z kotła.

§ 37

Silniki spalinowe o mocy powyżej 25 KM i generatory winny stać w osobnym pomieszczeniu dobrze przewietrzanym, posiadającym ogniotrwałe podłogi i ściany. Jeśli jest sufit drewniany, to winien być otynkowany. Rury wydechowe silników winny być wyprowadzone na zewnątrz i zaopatrzone w garnki tłumikowe należycie działające.

Silniki, generatory oraz zbiorniki, zawierające materiały pędne, należy ustawić w odległości co najmniej 1 m. od drewnianych części budynków. Większe zapasy materiałów pędnych winny być umieszczone na zewnątrz budynków.

§ 38

Przenośne silniki spalinowe winny być stawiane co najmniej w odległości 6 m, od budynków krytych materiałem nieogniotrwałym, stogów drzewa. Garażowanie (nawet przejściowe) silników spalinowych jak również wszelkich pojazdów mechanicznych w stodołach, budynkach nieogniotrwałych lub w budynkach, zawie ających materiały łatwopalne, jest zabronione. Zezwala się jednakże na przejściowe umieszczanie pojazdów mechanicznych w poprzednio wymienionych budynkach pod warunkiem, że wprowadzenie i wyprowadzenie pojazdu będzie odbywało się przy wyłączonym silniku.

§ 39

Lutowanie i spawanie

Lutowanie przedmiotów powinno odbywać się na stołach obitych blachą lub na stołach metalowych.

Używanie aparatów do spawania, rozcinania i lutowania jest niedopuszczalne w pomieszczeniach, w których powstają palne gazy, kurz i wszelkiego rodzaju palne osady.

§ 40

Lakierowanie

Lakierownie powinny posiadać należytą wentylację, same zaś przewody wentylacyjne powinny być wykonane z materiału niepalnego. Wszelkie odpadki oraz szmaty używane przy lakierowaniu należy składać do szczelnych naczyń blaszanych codziennie oczyszczanych.

§ 41

Palenie tytoniu

Zabrania się palenia tytoniu w obrębie zabudowań gospodarczych, na poddaszach w składnicach i mi jscach obróbki materiałów łatwopalnych.

§ 42

Zabrania się palenia tytoniu w teatrach, salach widowiskowych, poza przeznaczonymi na ten cel palarniami.

§ 43

Nieostrożne obchodzenie się z ogniem i światłem.

Zabrania się pozostawiania dzieci w budynkach przy rozpalonych ogniskach bez dozoru osób odpowiedzialnych wzg. w okolicznościach umożliwiających dzieciom wzniecenie ognia, zabawę zapałkami, zapalniczkami itp.

§ 44

Sprzęt pożarniczy

W zakładach przemysłowych należy przewidzieć dostateczną ilość środków gaśniczych, przystosowanych do gaszenia tych materiałów, jakie są produkowane wzgl. jakie znajdują się w magazynach lub składach. We wszystkich zakładach przemysłowych i warsztatach przerabiających materiały łatwopalne, powinna znajdować się na każdej kondygnacji odpowiednia ilość beczek z wodą o pojemności conajmniej 100 litrów wraz z wiadrami, oraz blaszanki z piaskiem. — Przepis ten nie obowiązuje zakładów, w których znajdują się na każdej kondygnacji czynne przeciwpożarowe urządzenia wodociągowe. Posiadanie gaśnic nie zwalnia z obowiązku ustawiania beczek z wodą. Gaśnice winny być umieszczone w miejscach dostępnych i odpowiednio kontrolowane (dwa razy do roku).

Zakłady przemysłowe w czasie ruchu winny być stale pod dostatecznym fachowym nadzorem, pracownicy należycie obznajomieni z użyciem urządzeń przeciwpożarowych. W domach mieszkalnych o drewnianej konstrukcji dachów może władza miejscowa zarządzić ustawienie na poddaszu beczek z wodą oraz w wiadrach.

§ 45

Właściciele budynków w gminach wiejskich obowiązani są posiadać i przechowywać w miejscach łatwo dostępnych w stanie zdatnym do użytku natychmiastowego, sprzęt pożarniczy, jak drabiny, bosaki, tłumnice, topory, wiadra, beczki z wodą itp., w miastach natomiast tylko na specjalne zarządzenie Zarządu Miejskiego.

§ 46

Bezpośrednia pomoc mieszkańców przy tłumieniu pożarów i zwalczaniu innych klęsk

Każda osoba w gminie przebywająca, obowiązana jest na wezwanie przedstawiciela władz lub kierownika akcji ratowniczej:

1) dostarczać wodę i inne środki ratownicze w celu zapobieżenia rozszerzaniu się pożarów lub innych klęsk;

2) pracować ze sprzętem ratunkowym;

3) usuwać przedmioty zagrożone przez pożar lub inną klęskę;

4) dogaszać zgliszcza;

5) przenosić z miejsca zagrożonego niebezpieczeństwem osoby, które uległy nieszczęśliwym wypadkom;

6) zastosować niezbędne środki ratownicze;

7) wezwać pomoc lekarską i dostarczać konieczne środki przewozowe dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, jeżeli ze względu na życie i zdrowie tych osób okaże się to konieczne;

8) dostarczać pomieszczeń dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, na czas niezbędny dla udzielania tym osobom pierwszej pomocy;

9) przyjąć na przechowanie mienie poszkodowanych;

10) pilnować mienia przed utratą lub zniszczeniem;

11) wykonywać inne prace konieczne dla zapobieżenia rozszerzaniu się pożaru lub innej klęski;

§ 47

Osoby, które przybyły na miejsce pożaru lub innej klęski w razie braku odpowiedniego kierownika akcji ratowniczej, powinny niezwłocznie przystąpić same do niesienia pomocy i do akcji ratowniczej.

§ 48

Osobom zatrudnionym przy niesieniu pomocy lub przy akcji ratowniczej nie wolno zaniechać tych czynności przed ustaniem niebezpieczeństwa, lub bez zezwolenia kierownika tej akcji.

Pełnienie wart dziennych i nocnych.

§ 49

Wykonanie obowiązku pełnienia wart ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski (art. 28, ust. (2) pkt. 4) ustawy z dnia 13. III. 1934 r. polega na:

1) czuwaniu nad bezpieczeństwem mieszkańców dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski;

2) niezwłocznym alarmowaniu organów służby bezpieczeństwa publicznego, przełożonego gminy, sołtysa, straży pożarnych i mieszkańców o powstałym niebezpieczeństwie.

Pełniący wartę powinni zwracać uwagę na przestrzeganie przez osoby w gminie przebywające przepisów o zapobieganiu, powstania i szerzenia się pożarów i innych klęsk, a w przypadkach uchybień powiadomić o tym przełożonego gminy (sołtysa, komisję przeciwpożarową gromadzką).

§ 50

Powołanemu do warty w gminie wiejskiej może być poruczone wykonanie tej warty jedynie na obszarze tej gromady, w której powołany zamieszkuje.

§ 51

Pełniący wartę w czasie wykonywania tego obowiązku nie mogą oddalać się poza obszar, ktorego strzegą.

§ 52

Pełniący wartę powinni być zaopatrzeni w odpowiednie oznaki i przyrządy alarmowe, dostarczone przez zarząd gminny.

§ 53

Pełnienie wart wykonywa się kolejno, według rocznego planu powołania, ustalonego przez kole-

gium zarządu gminy Plan powinien być wyłożony do publicznego wglądu najpóźniej od dnia 1 listopada każdego roku, a wyłożenie jego ogłoszone w sposób w gminie przyjęty. W planie należy wymienić:

1) nazwisko, imię i miejsce zamieszkania obowiązanego do pełnienia warty:

2) miejsce i czas wykonania obowiązku;

3) pouczenie o skutkach prawnych niestawiennictwa i niewykonania obowiązku (art. 47. ust. (1) pkt. 2. ustawy z dnia 13. III. 1934 r.

4) pouczenie o środkach prawnych:

§ 54

Do pełnienia wart przełożony gminy wzywa obowiazanych w sposób w gminie przyjęty co najmniej na 7 dni przed dniem pełnienia warty.

§ 55

Pełnienie wart dziennych może być zarządzone przez przełożonego gminy, po uprzednim uzyskaniu zgody powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 56

Postanowienia karne

Osoby wykraczające przeciwko postanowieniom niniejszego regulaminu podlegają ukaraniu w trybie art. 47 ustawy z dnia 13. III. 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 365).

....
miejscowość

....
data

Prezydent miasta:
Burmistrz:
Wójt:

Zał. do ok. Nr 6 z dnia 20 listopada 1948 r.

REGULAMIN

dla gromadzkich (gminnych, miejskich) komisji przeciwpożarowych

I. Postanowienia ogólne:

§ 1

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 13. III. 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 365) ustanawia się dla miasta .... gminy .... regulamin dla gromadzkich, gminnych, miejskich (niepotrzebne skreślić) komisji przeciwpożarowych, oraz instrukcję o sposobie dokonywania lustracji, kontroli nieruchomości pod względem stanu bezpieczeństwa pożarowego.

II Skład osobowy gromadzkich, gminnych, i miejskich komisji przeciwpożarowych

§ 2

W skład gromadzkiej komisji przeciwpożarowej wchodzą następujący przedstawiciele: sołtys, powołany przez prezydium gminnej rady narodowej, przedstawiciel gromady i przedstawiciel najbliższej straży pożarnej.

§ 3

W skład gminnej komisji przeciwpożarowej wchodzą następujący przedstawiciele: wójt, względnie wyznaczony przez niego urzędnik zarządu gminnego, członek gminnej rady narodowej, przedstawiciel Milicji Obywatelskiej i przedstawiciel straży pożarnej (gminny komendant straży pożarnej).

§ 4

W skład miejskiej komisji przeciwpożarowej wchodzą następująco przedstawiciele: prezydent miasta, burmistrz względnie wyznaczony przez niego urzędnik zarządu miejskiego, członek Rady Narodowej, przedstawiciel Milicji Obywatelskiej i przedstawiciel straży pożarnej.

§ 5

Przewodniczącymi komisji przeciwpożarowych miejskich i gminnych są z urzędu członkowie Rad Narodowych, zaś w komisjach gromadzkich — sołtysi.

III Zadania komisji przeciwpożarowych

§ 6

Do zadań komisji gromadzkiej i miejskiej należy:

a) dokonywanie dwa razy do roku, najpóźniej do dnia 15 kwietnia i 15 października, lustracji (kontroli) wszystkich nieruchomości gromady (miasta) z punktu widzenia bezpieczeństwa pożarowego, przede wszystkim stanu kominów i palenisk, utrzymywanie w należytym porządku poddaszy domów mieszkalnych, oddalenia stert i stogów od zabudowań itp.

b) sprawdzenie czy ludność posiada przepisowe narzędzia gaśnicze oraz czy narzędzia te są umieszczone w widocznym i dostępnym miejscu;

c) czuwanie nad zachowaniem środków ostrożności nakazanych zarządzeniem Urzędu Wojewódzkiego Rzeszowskiego z dnia 7 czerwca 1947 r. L. A. O. 484/XI-2/47 — w sprawie należytego z częstego wycieru kominów.

d) uświadomienie ludności o przepisach przeciwpożerowych i o konieczności sumiennego ich przestrzegania oraz o potrzebie i korzyściach racjonalnej i ogniotrwałej budowie budynków, budowy zbiorników wodnych dla celów gaśniczych, przebudowy wadliwie zbudowanych lub zniszczonych kominów i palenisk oraz akcji i pomocy Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

e) komisje dokonywują lustracji, stosując się do załączonej stanowiącej integralną część regulaminu instrukcji o sposobie dokonywania lustracji nieruchomości pod względem stanu bezpieczeństwa pożarowego.

§ 7

Gromadzkie i miejskie komisje przeciwpożarowe prowadzą wg. załączonych wzorów, jako stanowiących integralną część niniejszego regulaminu:

A) Dziennik kontroli czynności i wykonania zarządzeń.
B) Protokóły lustracji nieruchomości.

Wyżej wymienione: dziennik kontroli i protokóły przechowywane są w poszczególnych gromadach u sołtysa danej gromady, w miastach zaś w zarządzie miejskim danego miasta.

Dziennik kontroli komisja wypełnia w czasie dokonywania czynności kontrolnej w każdej nieruchomości w sposób następujący:

a) jeśli został stwierdzony brak uchybień przeciwko przepisom bezpieczeństwa pożarowego — wypełnia rubryki od 1 do 5 włącznie.

b) jeśli zostały stwierdzone uchybienia — wypełnia rubryki od 1 do 6 włącznie, oraz sporządza w tym wypadku oddzielny protokół oględzin (lustracji) w dwóch egzemplarzach (przez kalkę).

c) w czasie kontroli polustracyjnej, mającej na celu stwierdzenie wykonania wydanych poprzednio zarządzeń — wypełnia pozycję poprzednio kontrolowanej nieruchomości dodatkowo rubryki 7 i 8.

d) w wypadku stwierdzenia w czasie kontroli polustracyjnej niewykonania przez właściciela nieruchomości w oznaczonym terminie wydanych zarządzeń, komisja gromadzka wysyła do komisji gminnej a komisja miejska do prezydenta miasta — burmistrza 1 egzemplarz protokółu sporządzonego podczas pierwszej kontroli, z zaznaczeniem o niewykonaniu przez właściciela wydanych zarządzeń. Poza tym komisja wypełni dodatkowo w dzienniku kontroli rubrykę 9 przez wpisanie daty wysłania protokółu i ewentualnie podanie innych uwag.

Protokóły z przeprowadzonych lustracji (oględzin) nieruchomości sporządza komisja według załączonej do niniejszego regulaminu instrukcji o sposobie dokonywania kontroli (lustracji) nieruchomości.

§ 8

Do zadań gminnej należy:

a) kontrolowanie czynności komisji gromadzkich i należyte ich pouczanie,
b) ewentualna lustracja tych nieruchomości, których właściciele nie zastosowali się do zleceń komisji gromadzkich,
c) rozpatrywanie protokołów sporządzonych przez komisje gromadzkie na tych właścicieli nieruchomości, którzy nia zastosowali się do ich zleceń i przedkładanie tych protokołów wójtowi, celem pociągnięcia opornych do odpowiedzialności karno-administraryjnej,
d) rozpatrywanie doniesień komisji gromadzkich skierowanych przeciwko uprawnionym kominiarz0m i przesłanie tych doniesień wraz z wnioskiem do wójta celem ewentualnego skierowania ich do powiatowej władzy administracji ogólnej o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

§ 9

Gminne komisje przeciwpożarowe prowadzą:

A) Protokóły z odbytych posiedzeń (w teczce,
B) Protokóły ewentualnych lustracji nieruchomości,
C) Teczkę z aktami.

Wyżej wymienione dokumenty przechowywane są w Zarządzie Gminnym. Z każdego odbytego posiedzenia komisja gminna sporządza protokół, który pozostawia w swoich aktach. Każdy protokół z posiedzenia komisji winien być kolejno numerowany oraz w treści zawierać datę posiedzenia, miejsce, skład osobowy obecnych członków komisji, następnie w kolejności rozpatrywane sprawy, oraz powzięte w związku z nimi uchwały.

....
miejscowość

....
data

Prezydent miasta:
Burmistrz:
Wójt:

INSTRUKCJA

o sposobie wykonywania lustracji (kontroli) nieruchomości pod względem stanu bezpieczeństwa pożarowego dla gromadzkich, miejskich i gminnych komisji przeciwpożarowych.

I. Komisja ustala stan bezpieczeństwa pożarowego kontrolowanego obiektu według załączonego wzoru protokółu, który jednocześnie stanowi plan jej działania. Po stwierdzeniu karygodnego stanu bezpieczeństwa pożarowego kontrolujący sporządzają protokół, wpisując pod każdym punktem określenie tego stanu (zły) oraz zalecenie, dotyczące usunięcia stwierdzonego złego stanu w określonym terminie.

II. Stosownie do punktu I-go niniejszej instrukcji plan działania obejmuje następujące czynności komisji przeciwpożarowej:

1. Przy dokonywaniu oględzin dziedzińca należy zbadać:

a) czy nie jest nagromadzona słoma, siano, gałęzie, kłody drzewa i t. p. w stanie rozrzuconym lub powodującym zawalenie przejść lub dostępów do budynków?

b) czy stogi, sterty słomy i siana nie są ustawione w pobliżu budynków?

c) czy popiół i żużel z popielników nie jest wyrzucany pod płoty lub do śmietników, znajdujących się w pobliżu budynków?

Stwierdzony na przykład na dziedzińcu nieporządek, nieład (rozrzucona słoma, siano, gałęzie, wióry i śmiecie) — określa się jako stan zły, który wpisuje się do protokółu. Po stwierdzeniu takiego stanu kontroluj cy wydaje zarządzenie natychmiastowego uporządkowania dziedzińca z jednoczesnym zapisaniem zalecenia do protokółu.

Jeśli stan porządku na dziedzińcu jest dobry, to zapisujemy ten stan do protokółu (dobry) natomiast przy zaleceniu należy wstawić kreskę.

2. Przy oględzinach strychów i poddaszy domów mieszkalnych komisja bada:

a) czy na nich nie ma nagromadzonych: rupieci, słomy, siana, lnu, konopi, grochowin, gałganów i t. p.?

b) czy do przewopów kominów ze wszystkich stron jest swobodny dostęp?

W razie stwierdzenia na strychu nagromadzenia rupieci zapisujemy w protokóle stan zły oraz dalej wypisujemy zalecenie natychmiastowego usunięcia rupieci.

Jeśli natomiast stwierdzono porządek na strychu, to notuje się w protokóle stan dobry, a w zaleceniu stawia się kreskę.

3) Przy oględzinach kominów, komisja bada czy kominy nie są popękane, czy są otynkowane i pobielone.

Każde ujawnione pęknięcie komina należy zalecić natychmiast naprawić. Odnośne zapiski w protokóle należy wykonać tak, jak w poprzednich punktach.

4) Przy oględzinach pieców (palenisk- popielników) należy zbadać:

a czy same p ece lub paleniska nie są uszkodzone?

b) czy piecyki żelazne bez nóżek są ustawione na podmurówce z cegły, zaś piecyki żelazne na nóżkach — na ogniotrwałym podkładzie (blacha, podmurówka z cegły) wystającym na 50 cm. poza krawędzie piecyka z każdej strony?

c) czy żelazne rury (przewody) od tych piecyków, przechodzące przez ściany drewniane są dostatecznie oddzielone od niej cegłą na glinie?

d) czy w pobliżu pieców, piecyków i rur dymowych nie są nagromadzone materiały opałowe (drzewo, chrust) i inne materiały palne?

e czy drzwiczki od palenisk i popielników nie są uszkodzone?

f) Czy przed paleniska (popielnikami) pieców i piecyków jest umieszczona na stale blacha o wymiarach 50 na 70 centymetrów?

5) Przy punkcie 5 protokółu należy zbadać: Czy kominy są dostatecznie wycierane? Czy nagromadzone sadze są przez kominiarzy usuwane?

Po stwierdzeniu stanu należy wpisać go do protokółu oraz podać jak często są wycierane sadze. Dla orientacji zaznacza się, że wycier kominów winien być dokonywany przez kominiarzy: w budynkach mieszkalnych co 6 tygodni, w piekarniach, przetwórniach i restauracjach co 2—3 tygodni. — Wypalanie sadzy przez właściela domu bez udziału kominiarza) i delegata straży pożarnej, jest zabronione.

Wszelkie uwagi, dotyczące niedbałego wycieru kominiarza, należy umieścić w oddzielnym krótkim protokóle, celem przedłożenia władzy przemysłowej (starostwo).

6. Jeśli w budynkach kontrolowanych znajduje się wędzarnia lub suszarnia, to komisja bada jak jest zbudowana)winny być całkowicie ogniotrwałe).

W razie stwierdzenia, że wędzarnia znajduje się na poddaszu nieogniotrwałym lub w prowizorycznej szopie w pobliżu budynków, należy polecić bezzwłoczne jej usunięcie. Jeśli kontrolowana nieruchomość nie posiada wędzarni to w protokóle pod p-tem 6 w wierszach do wypełnienia stawia się kreski.

7. Jeśli w budynkach kontrolowanych znajdują sie warsztaty takie jak stolarnia, warsztat kołodziejski, warsztat tkacki i t. p. należy zwrócić specjalną uwagę i zbadać:

a) czy są przestrzegane przepisy zabraniające palenia tytoniu?

b) czy wióry, kawałki drzewa i inne odpadki są codziennie przed zamknięciem warsztatu zabrane i usunięte?

c) czy piece i paleniska nie są uszkodzone?

d) czy są dozorowane?

e) czy ogniska (w paleniskach pieców) przed zamknięciem warsztatu są dokładnie wygaszone?

f) czy jest rozmieszczony sprzęt lub urządzenia gaśnicze (hydronetki, beczki z wodą, wiadra)?

Jeśli chodzi o kuźnie to winny one znajdować się w budynkach krytych materiałem niepalnym (blacha, dachówka) położonych w odległości co najmniej 30 metrów od najbliższego budynku.

8. Przy oględzinach instalacji elektrycznej należy zwrócić uwagę:

a) czy przewodniki nie uszkodzone?

b) czy są prawidłowo zabezpieczone (w rurkach)?

c) czy bezpieczniki (korki) przepalone, nie są reperowane?

d) czy wyłączniki i kontakty nie są uszkodzone?

e) czy lampy elektryczne nie są osłonięte papierami lub bibułką?

f) czy maszynki elektryczne posiadają podstawki niepalne?

Przy uszkodzeniach podanych w punktach a, b, d. należy zalecić, by naprawa była dokonana przez fachowca elektryka,

Jeśli niema instalacji elektrycznej, to rubryki w protokóle wypełnić kreską.

9) Przy oględzinach instalacji piorunochronnej należy zwrócić uwagę, czy instalacja nie jest uszkodzona, a specjalnie należy zwrócić uwagę, czy nie jest uszkodzone uziemnienie.

10) Przy oględzinach sprzętu pożarniczego należy zanotować w protokóle, jaki jest sprzęt pożarniczy (podać ilość i stan jego), a w zaleceniu zanotować, jaki sprzęt winien być jeszcze umieszczony,

11) W punkcie 11 należy podać istniejące zbiorniki wodne (staw, sadzawka, studnia i t. p.) oraz ich przydatność do akcji ratunkowej, natomiast w zaleceniu należy na przykład podać: wyszlamować sadzawkę, pogłębić studnię, naprawić pompę i t, p.

12) W punkcie 12 „środki alarmowe" jeśli jest taki sprzęt, to należy podać jaki i jego stan. Jeśli niema żadnego środka alarmowego, to należy zaznaczyć w pierwszej rubryce wyrazem „brak", a w zaleceniu zaznaczyć o konieczności zainstalowania gongu (kawałek szyny, lemiesz i t. p) na słupie przed domem mieszkalnym.

13) W punkcie 13 podać zalecenia, które nie zostały objęte punktami poprzednimi (np. dotyczące oświetlenia naftowego, przechowywania materiałów łatwopalnych i innych).

III. Komisja gromadzka i miejska sporządza protokół w 2. egzemplarzach przez kalkę, wypełniając pierwszy egzemplarz ołówkiem chemicznym.

Po podpisaniu protokółu przez komisję oraz zainteresowanego właściciela nieruchomości, jeden egzemplarz otrzymuje do wykonania właściciel nieruchomości, drugi zaś przesyłany jest do komisji gminnej lub burmistrza tylko w wypadku niewykonania przez właściciela zarządzeń Komisji Gromadzkiej lub Miejskiej, a w razie wykonania zarządzeń pozostaje w aktach Komisji z notatką „wykonano"

DZIENNIK

kontroli czynności i wykonania zarządzeń Gromadzkiej (Miejskiej) Komisji Przeciwpożarowej

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Liczba porz.	Data lustracji oględzin	NAZWA MIEJSCOWOŚCI	Nazwisko i imię właściciela i ew. Nr nieruchomości	Sporządzono protokół tak lub nie	Wyznaczono termin usunięcia uchybień	Data sprawdzenia wykonania zarządzeń	Usunięto uchybienia tak lub nie	Data wysłania protokołu Komisji Gminnej lub Prezydenta miasta — burmistrza i inne uwagi

Miejska
Gminna
Gromadzka

dn. .... 194..... r.

KOMISJA PRZECIWPOŻAROWA

w ....

gmina .... powiat ....

PROTOKÓŁ

na podstawie dokonanych oględzin stanu bezpieczeństwa pożarowego w zabudowaniach należących do (nazwisko i imię właściciela lub zarządzającego

.... miejscowość .... Nr domu ....

Komisja Przeciwpożarowa wydała niżej podane zlecenia:

1. **Dziedziniec (podwórze plac).** Stan porządku .... Należy natychmiast usunąć ....
2. **Strychy i poddasza.** Stan porządku .... Należy w terminie do dnia ....
3. **Kominy.** Stan .... Należy w terminie do dnia ....
4. **Piece i paleniska.** Stan .... Należy w terminie do dnia ....
5. **Wycier kominów.** Stan .... Dokonany jest ....
6. **Wędzarnia (Suszarnia).** Stan .... Należy w terminie do dnia ....
7. **Warsztaty.** Stan .... Należy w terminie do dnia ....
8. **Instalacje elektryczne.** Stan .... Należy w terminie do dnia ....
9. **Instalacja pioruchronna.** Stan .... Należy w terminie do dnia ....
10. **Sprzęt pożarniczy.** (Wymienić jaki i stan .... Należy w terminie do dnia ....
11. **Zbiorniki wodne.** (Wymienić jakie i stan) .... Należy w terminie do dnia ....
12. **Środek alarmowy.** (Wymienić jaki i stan) ....
13. Inne uwagi i zalecenia ....

KOMISJA PRZECIWPOŻAROWA

Przyjął do wiadomości i wykonania

....

UWAGA: Numeracja punktów protokółu odpowiada numeracji punktów „Instrukcji dokonywania kontroli".

Poz. 123

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO RZESZOWSKIEGO

z dnia 24 listopada 1948 r. L. AC. II. 3/204/48

o zmianie imion i nazwisk.

Urząd Wojewódzki Rzeszowski na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 10. XI. 1945 r o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. R. P. Nr 56 poz. 310) zezwolił na zmianę nazwiska:

1) CHOM Marian, zam. w Rzeszowie na „CHOM—SOKOŁOWSKI"
2) GŁUPIAK Piotr i GŁUPIAK Józef zam. w Przemyślu na „POLESKI".
3) CHAM Jan, zam. w Ostrowie pow. Przeworsk na „CHALIŃSKI",
4) Mgr BEMBEN Edward, zam w Przemyślu na „BRONIKOWSKI",
5) Dr PERLMUTTER Maksymilian, zam. w Sofii na „PELIŃSKI",
6) GWIZDA Quido, zam, w Sanoku na „SZEPIOWSKI",
7) SCHREIBER Józef, zam. w Dzierżoniowie na „SOBOLEWSKI",
8) SIUTA Stanisław, zam. w Tarnawce pow. Przeworsk na „MAJEWSKI",
9) WASIL Władysław, zam. w Budach Łańcuckich pow. Łańcut na „WASILEWSKI",
10) SZUTZMAN Julian, zam. w Przemyślu na „WYRWIŃSKI"

zmiana nazwiska obejmuje:

ad 1) żonę ANNĘ MICHALINĘ (2-im.) i niepełnoletnie dzieci: NATALIĘ-KRYSTYNĘ-MARIĘ (3-im.) i MAŁGORZATĘ,
ad 2) żonę ALEKSANDRĘ i niepełnoletnie dzieci: MARIANA, STANISŁAWĘ i ZDZISŁAWĘ-JANINĘ (2-im.),
ad 3) żonę HALINĘ i niepełnoletnie dzieci: MARIĘ i HENRYKĘ,
ad 4) żonę EUGENIĘ,
ad 5) żonę CECYLIĘ i niepełnoletniego syna MARIANA,
ad 6) żonę ZOFIĘ i niepełnoletnich synów: STANISŁAWA i FRANCISZKA.

Za Wojewodę:
(—) **Mgr M. Mazurkiewicz**
p. o. Naczelnik Wydziału

Poz. 124

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO RZESZOWSKIEGO

z dnia 23 listopada 1948 r. Nr SA. III. 2b/20/48

o sprostowaniu błędów powstałych przy ogłoszeniu Rozporządzenia Wojewody Rzeszowskiego z dnia 11 września 1948 r. Nr S.A· III. 2b/19/48 w sprawie utworzenia nowej gromady Kostków w gminie Radawa, powiatu jarosławskiego, ogłoszonego w Rzeszowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 8 /27/ poz. 97.

Na podstawie § 5 Rozp. Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) zarządza się sprostowanie błędu drukarskiego:

W tytule rozporządzenia w wierszu trzecim na stronie 2 „w gminie Radawa" ma być „w gminie Wiązownica".

Za Wojewodę:
Tustanowski Włodzimierz
p. o. Naczelnik Wydziału Samorządowego

Poz. 125

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO w PRZEMYŚLU

z dnia 25 października 1948 r.

o wyłożeniu do wglądu wykazu starego stanu własności, posiadania i obciążeń oraz obszaru Klasyfikacji i szacunku gruntów w scalonej gromadzie Walawa i Dusowce, powiatu przemyskiego.

Stosownie do art. 10 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 392), zostaje wyłożony do wglądu w biurze scaleniowym w Walawie, powiatu przemyskiego, — wykaz szacunku starego stanu własności, posiadania i obciążeń oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów w scalanych gromadach Walawa i Dusowce, powiatu przemyskiego.

Osoby zainteresowane mogą w ciągu miesiąca licząc od trzeciego dnia po ogłoszeniu tego obwieszczenia przez Zarząd Gminny w Żurawicy (Art. 51

ustawy z dnia 31. VII. 1923 r. o scalaniu gruntów Dz. U. R. P, z 1927 r. Nr 92 poz. 833), zgłaszać pisemnie lub ustnie sprzeciwy, co do treści wyłożonych dokumentów, na ręce mierniczego prowadzącego scalenie.

Nie zgłoszenie sprzeciwów w odniesieniu do prawa własności, posiadania i obciążeń, powoduje skutki wynikające z art. 12 wyżej powołanej ustawy z dnia 17. III. 1932, według treści, którego to artykułu, wykaz stanu własności, posiadania i obciążeń gruntów przed scaleniem wraz w przewidzianym w cz. art. 5 bezpośrednio wyżej zacyt. ustawie protokołem, stanowi łącznie z prawomocnym orzeczeniem, zatwierdzającym projekt scalenia (art. 35 wyżej powołanej ustawy z dnia 31. VII. 1923 r. o scalaniu gruntów) podstawę do uregulowania stanu hipotecznego obszaru scalenia.

Starosta Powiatowy
w. z. Mgr Zyg. Felczyński
Wicestarosta

Poz. 126

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO w PRZEMYŚLU

z dnia 2 listopada 1948 r.

o wyłożeniu do wglądu, wykazu starego stanu własności, posiadania i obciążeń oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów w scalanej gromadzie Małkowice i części grom. Hnatkowice, gminy Orzechowce, powiatu przemyskiego.

W myśl postanowień zawartych w art. 10 ustawy z dnia 17 marca 1932 (Dz.U.R.P. Nr 38 p z. 392), zostaje wyłożony do wglądu stronom zainteresowanym w biurze scaleniowym w gromadzie Małkowice, gminy Orzechowce, powiatu przemyskiego — wykaz stanu własności, posiadania i obciążeń oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów w scalanej gromadzie Małkowice i w części grom. Hnatkowice, gminy Orzechowce, powiatu przemyskiego.

Osoby zainteresowane, mogą w ciągu miesiąca licząc od dnia trzeciego po ogłoszeniu tego obwieszczenia przez Zarząd Gminny Orzechowce, zgłaszać mierniczemu prowadzącemu scalenie — pisemnie lub ustnie do protokółu, sprzeciwy na treść wyłożonych do wglądu dokumentów.

Niezgłoszenie sprzeciwów w odniesieniu do praw własności posiadania i obciążeń gruntów — powoduje skutki wynikające z art. 12 wyżej powołanej ustawy z dnia 17. III. 1932 r. według treści, którego to artykułu, wykaz stanu własności, posiadania i obciążeń gruntów w stanie przedscaleniowym, wraz z przewidzianym w cz. 2 art. 5 wyżej zacyt. ustawy z dnia 17, III. 1932 r. — protokołem, stanowi łącznie z prawomocnym orzeczeniem zatwierdzającym projekt scalenia (art. 35 ustawy z dnia 31. VII. 1923 r. „o scalaniu gruntów" Dz. U. R. P. z 1927 Nr 92 poz. 833) podstawę do uregulowania stanu hipotecznego obszaru scalonego.

Starosta Powiatowy
(—) Mgr Zygmunt Felczyński
Wicestarosta

Poz. 127

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO w DĘBICY

z dnia 2 listopada 1948 r.

o wyłożeniu wykazu starego stanu własności, posiadania i obciążeń oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów scalanych w gromadzie Borowa z przysiółkiem Katary i grom. Jawornik Stary, gminy Czarna powiatu dębickiego.

Po myśli postanowień zawartych w art. 10 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 392), zostaje wyłożony do wglądu w biurze scaleniowym w gromadzie Borowa, gminy Czarnej ad Tarnów, powiatu dębickiego — wykaz starego stanu własności, posiadania i obciążeń oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów w scalanej gromadzie Borowa z przysiółkiem Katary i grom. Jawornik Stary, powiatu dębickiego.

Osoby zainteresowane, mogą w ciągu miesiąca licząc od trzeciego dnia po ogłoszeniu tego obwieszczenia przez Zarząd Gminny w Czarnej ad Tarnów, zgłaszać na ręce mierniczego prowadzącego scalenie pisemnie lub ustnie do protokołu, sprzeciwy na treść wyłożonych do wglądu dokumentów.

Niezgłoszenie sprzeciwów w odniesieniu do prawa własności, posiadania i obciążeń, powoduje skutki wynikające z art. 12 wyżej powołanej ustawy z dnia 17. III. 1932, według treści, którego to artykuła wykaz stanu własności, posiadania i obciążeń gruntów w stanie przed scaleniem. wraz z przewidzianym w cz. 2 art. 5 cyt. wyżej ustawy z dnia

17. III. 1932 r. protokółem, stanowi łącznie z prawomocnym orzeczeniem zatwierdzającym projekt scalenia (Art. 35 ustawy z dnia 31. VII. 1923 r. „o scaleniu gruntów“ Dz. U. R. P. z 1927 r., Nr 92, poz. 833) podstawę do uregulowania st nu hipotecznego obszaru scalonego.

Starosta Powiatowy
(—) **Mgr Stanisław Klamut**
Wicestarosta

Poz. 128.

OBWIESZCZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO MIELECKIEGO

z dnia 1. września 1948 r. Nr R/II/3/25/Czernin/1/48

o wyłożeniu wykazu stanu własności, posiadania i obciążenia, oraz obszaru kwalifikacji i szacunku gruntów przed scaleniem w gromadzie Czernin, gminie Czernin, powiatu mieleckiego.

Na podstawie art. 10. ustawy z dnia 17. III. 1932 r. poz. 392. Dz. U. R. P. Nr 38 z r. 1932 zostaje wyłożony w biurze scaleniowym w Czerminie wykaz stanu własności, posiadania i obciążeń, oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów przed scaleniem dla gromady Czermin, gminy Czermin, powiatu mieleckiego.

Osoby zainteresowane mogą w ciągu miesiąca, licząc od 3-go dnia po ogłoszeniu tego obwieszczenia przez Urząd Gminny w Czerminie,)Art. 51 ust. z 31. VII. 1923 r. poz. 833, Dz. U. R. P. Nr 92 z r. 1927), zgłaszać pisemnie lub ustnie sprzeciwy, co do treści wyłożonych dokumentów na ręce mierniczego, prowadzącego scalenie.

Niezgłoszenie sprzeciwów w odniesieniu do prawa własności posiadania i obciążeń powoduje skutki wynikające z art. 12. ust. z 17. III. 1932 r. według, którego wykaz stanu własności, posiadania i obciążeń wraz z prawomocnym orzeczeniem zatwierdzającym projekt scalenia jest podstawą do wykonania wpisów w księgach gruntowych.

Starosta Powiatowy:
(—) **Bronisław Rogalski.**

Poz. 129.

OBWIESZCZENIE STAROSTWA POWIATOWEGO w PRZEMYŚLU

z dnia 2. listopada 1948 r.

o wyłożeniu do wglądu, wykazu starego stanu własności, posiadania i obciążeń oraz obszaru kwalifikacji i szacunku gruntów w scalanej gromadzie Orły i części gromady Hnatkowice, gminy Orzechowce, powiatu przemyskiego.

W myśl postanowień zawartych w art. 10. ustawy z dn. 17. marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 392): zostaje wyłożony do wglądu stronom zainteresowanym w biurze scaleniowym mieszczącym się dla gromady Orły w gromadzie Małkowice, gminy Orzechowce, powiatu przemyskiego — wykaz stanu własności, posiadania i obciążeń oraz obszarów klasyfikacji i szacunku gruntów w scalanej gromadzie Orły i części gromady Hnatkowice, gminy Orzechowce, powiatu przemyskiego.

Osoby zainteresowane, mogą w ciągu jednego miesiąca licząc od dnia trzeciego po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia przez Zarząd Gminy Orzechowce, zgłaszać mierniczemu prowadzącemu scalenie — pisemnie lub ustnie do protokółu, sprzeciwy, na treść wyłożonych do wglądu dokumentów.

Niezgłoszenie sprzeciwów w odniesieniu do praw własności, posiadania i obciążeń scalanych gruntów, powoduje skutki wynikające z art. 12. wyżej powołanej ustawy z dnia 17. III. 1932 r., według treści, którego to artykułu, wykaz stanu własności, posiadania i obciążeń gruntów w stanie przedscaleniowym, wraz z przewidzianym w części drugiej art. 5. wyżej zacyt. ustawy z dnia 17. III. 1932 r. — protokółem, stanowi łącznie z prawomocnym orzeczeniem zatwierdzającym projekt scalenia (art. 35. ustawy z dnia 31. VII. 1923 r. „o scaleniu gruntów“ Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92. poz. 833) podstawę do uregulowania stanu hipotecznego obszaru scaleniowego.

Starosta Powiatowy:
(—) **Mgr. Zygmunt Felczyński**
Wicestarosta.

Poz. 130.

OGŁOSZENIE

Centrali produktów Naftowych Przedsiębiorstwa Państwowego Wyodrębnionego Oddział Wojewódzki Rzeszowski w Przemyślu w sprawie objęcia niektórych objektów.

Na podstawie § 73. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. stycznia 1947 roku w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16. poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10. lipca 1948 r. RP I/145/48. Centrala Produktów Naftowych — Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione w Warszawie jako zarządzeniem powyższym do „objęcia“ niżej wyliczonych objektów wyznaczona organizacja gospodarcza działająca przez Kierownika swego Oddziału Wojewódzkiego Rzeszowskiego w Przemyślu Zdzisława Tarczyń-

skiego jako dekretem jej Zarządu Głównego z dnia 25. września 1948 r. L; 35041 ad hoc upełnomocnionego ogłasza niniejszym, że

w określonych niżej pod 1 do 5 miejscach i terminach sporządzone zostaną protokóły zdawczo—odbiorcze co do następujących objektów stanowiących części składowe (nieruchomy i ruchomy majątek, wszelkie prawa i t. d. wyszczególnione w art. 6. ust. 1. ustawy z dnia 3. stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3. poz. 17) przedsiębiorstwa: Galicyjskie Towarzystwo Naftowe „GALICJA" S. A. w Drohobyczu, które miało za przedmiot działania wydobywanie ropy naftowej i gazów ziemnych, produkcję gazoliny, naprawę narzędzi wiertniczych oraz dystrybucję produktów naftowych, a które zostało przejęte na własność Państwa,

1) stacji benzynowej w Przemyślu przy ul. Mickiewicza 13, dnia 10. stycznia 1949 r. o godz. 9-tej przed południem.
2) składu naftowego w Przemyślu przy ul. Nestora 2. dnia 11. stycznia 1949 r. o godz. 9. przed południem,
3) stacji benzynowej w Rzeszowie przy ul. Poniatowskiego dnia 10 stycznia 1949 r. o godz. 9-tej przed południem,
4) stacji benzynowej w Jarosławiu, przy ul. Ditziusa 11, dnia 11. stycznia 1949 r. o godz. 9-tej przed połudaiem.
5. stacji benzynowej w Rozwadowie ul. Rynek 40. dnia 12. stycznia 1949 r. o godz. 9-tej przed południem,

wzywa się z życia, nazwiska i miejsca pobytu nieznanych członków dyrekcji (zarządu) powyższej spółki akcyjnej, tudzież właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych objektach do stawienia się w terminach i miejscach wyznaczonych jak wyżej do sporządzenia protokółów zdawczo—odbiorczych, z tem nadmienieniem że niestawiennictwo tych osób nie wstrzymuje sporządzenia protokółów zdawczo—odbiorczych,

Centrala Produktów Naftowych
Przedsiębiorstwo Państw. Wyodrębnione
Oddział Wojew. Rzeszowski w Przemyślu
Z. Tarczyński.

Poz. 131.

OGŁOSZENIE DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO W WARSZAWIE

z dnia 19. listopada 1948 r.

w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu niektórych przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie § 73. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 29. lipca 1948 r. Nr G. M. 4079/2/48 ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy poniżej wymienionych przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Przedmiot Miejsce działania, położenia	Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godz. i miejsce sporządzenia protokołu
1.	Spółka Akcyjna dla Przemysłu Spirytusowego i Chemicznego	Rektyfikacja spirytusu	Spółka Akcyjna dla Przemysłu Spirytusowego i Chemicznego w Łańcucie. Członkowie Zarządu: Szczęsny Dwernicki Juliusz Wierciński w Łańcucie	15. 12, 1948 r. godz. 9. rano w biurze rektyfikacji
2.	Uprzywilejowana krajowa fabryka likierów rosolisów i rumu Alfreda Potockiego	Fabryka wódek gatunkowych	Alfred Potocki w Łańcucie	17. 12. 1948 r. godz, 9-ta rano w biurze fabryki

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Naczelny Dyrektor:
(Inż. P. KĄKOLEWSKI)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Unieważnienie zagubionych względnie skradzionych dokumentów.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R. K. U. Jarosław na nazwisko Józef Wójcik zamieszkały w Zagórzu, pow. Przeworsk.

Unieważnia się zagubione czerwone prawo jazdy wyd. przez Wydział Komunikacyjny Rzeszów, na nazwisko Maciejowski Marian zamieszkały w Sopotach, ul. Bitwy pod Płowcami.

„Społem" Okręgowy Oddział Spożywczy w Rzeszowie unieważnia zagubioną kartę rejestracji samochodu osobowego marki „Opel Super" Nr rej. H 55008 wyd. przez Wydział Komunikacyjny. Rzeszów.

Unieważnia się zgubione następujące dokumenty: kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R. K. U. Rzeszów, legitymację związkową wyd. przez Zarząd Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Skórzanego Rzeszów, legitymację inwalidzką wyd. przez Związek Inwalidów Wojennych, Rzeszów, oraz kartę rejestracji rowerowej wyd. przez Zarząd Gminy Słocina, na nazwisko Muł Jan, zamieszkały w Drabiniance.

Unieważnia się zagubione następujące dokumenty; czerwone prawo jazdy Nr 4897 wydane przez Wydział Komunikacyjny Rzeszów, kartę rejestracji motocykla Nr rej. A 5552 wystawioną na Powiatowy Zarząd Drogowy przez Wydział Komunikacyjny Rzeszów, kartę rozpoznawczą wyd. przez Zarząd Gminny, Kolbuszowa, legitymację związkową wyd. przez Związek Transportowców w Rzeszowie, oraz legitymację powrotu z Z, S. R. R. wyd. przez Urząd Bezpieczeństwa Publicznego, Biała Podlaska, na nazwisko Januszewski Zbigniew, zamieszkały w Kolbuszowej,

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R. K. U. Nisko, na nazwisko Gwóźdź Jan zamieszkały w Wydrza, pow. Tarnobrzeg.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R. K. U. Nisko na nazwisko Kućmierski Ludwik zamieszkału w Zalesiu Antoniowskim, pow. Tarnobrzeg.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracji samochodu osobowego marki „Willis" Nr rej. 55424 wyd. przez Wydział Komunikacyjny Rzeszów, na nazwisko Wołowiec Piotr zamieszkały w Rzeszowie, ul. Gen. Świerczewskiego 17.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R, K. U. Nisko, oraz zielone prawo jazdy wyd. przez Wydziaj Komunikacyjny Rzeszów, na nazwisko Wilk Stanisław zamieszkały w Szkole Rolniczej w Baranowie Sandomierskim, pow. Tarnobrzeg.

Unieważnia się zagubione następujące dokumenty: kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R, K. U. Sanok, świadectwo dojrzałości wyd. przez Szkołę Handlową Brzozów, legitymację służbową wyd. przez Dolnośląskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego w Wałbrzychu oraz legitymację partyjną wyd. przez P. P. S. w Nowej Rudzie na nazwisko Jakiel Władysław zamieszkały w Jaćmierzu pow. Sanok.

Unieważnia się zagubione następujące dokumenty: kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R. K. U. Nisko, kartę rozpoznawczą wyd. przez Zarząd Miejski Dębica, oraz dowód zameldowania na nazwisko Badanika Władysław zamieszkały w Dymitrowie Małym Nr 11, pow. Tarnobrzeg.

Państwowe Rzeszowskie Zakłady Graficzne w Rzeszowie — 500 — 1099/XII/48. S-1092